Lieta Nr.13060002110
Lietvedības Nr.K30-0036-15/16

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2015.gada 16.decembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese D.Bondare
ar sekretāriem E.Smilģi, N.Vītolu, D.Svārupu
piedaloties aizstāvim zvērinātam advokātam I.Samiņam,
cietušās pārstāvei zvērinātai advokātei I.Bulgakovai
2011.gada 10.novembrī, 2014.gada 7.aprīlī, no 2015.gada 15.decembra līdz 16.decembrim izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3, krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā, un

konstatēja:

/pers. A/ tīši nodarīja vieglus miesas bojājumus, un proti:

2010.gada 24.jūnijā ap plkst.7.00 /pers. A/, atrodoties kafejnīcas ,,Grikas", kas atrodas Klapkalnciemā, Engures pagastā, Engures novadā, ārpusē, būdams neapmierināts par kafejnīcas apmeklētājas /pers. B/ rīcību, vienu reizi ar dūri iesita /pers. B/ pa seju, nodarot viņai sekojošus miesas bojājumus: sejas sasitumu ar sistu brūci kreisās uzacs rajonā un zemādas asinsizplūdumu kreisās acs plakstiņos, pārejot uz kreiso vaigu, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi pie viegliem miesas bojājumiem, kas izraisa īslaicīgus veselības traucējumus uz laiku virs 6 dienām, nepārsniedzot 21 dienu.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā.

Apsūdzētais/pers. A/ tiesas sēdē savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā, neatzina un liecināja, ka Jāņu dienā viņš palīdzēja citiem kā šoferis, alkoholu nebija lietojis. Ciemā notika Jāņu pasākums. Viņš iegāja kafejnīcā, kur notika svinības, un tad ievēroja agrāk nepazīstamās /pers. B/ neadekvāto uzvedību. Viņš apsēdās pie galda. /pers. B/ iegāja bārā, kur atradās arī bērni, un agresīvi sāka jautāt, kāpēc bērni ir vieni paši. Ejot garām, viņš aizrādīja, ka visi vecāki ir blakus, un lai liek mieru bērniem. /pers. B/ piegāja pie bāra un izdzēra alkoholu, ko nodēvēja par "krutku". Tad notika nepatīkamākais, viņš sēdēja pie galda, un juta, ka viņam kaut kas birst uz galvas. Viņa māsa iekliedzās un teica, ka viņam liek lāstu. Cik sapratis, tad /pers. B/ pie tualetes bija saplūkusi meiju lapiņas un tās birdināja viņam virsū. Viņš piecēlās kājās, bet /pers. B/ pēkšņi metās viņam virsū un sāka plēst drēbes, pārbolītām acīm bļaujot: "Tu! Tu!" Tas bija briesmīgi. Viņš atzīst, ka varēja /pers. B/ atgrūst, bet nekad nav pacēlis roku pret sievieti, un nav iesitis arī /pers. B/.

Pirms tam /pers. B/ aizskāra bērnus ar rokām, vilka ārā no krēsliem, un bērni sāka raudāt. Viņa pieminēja bāriņtiesu, kas vecākiem atņems vecāku tiesības.

/pers. B/ konstatētos miesas bojājumus izskaidro ar to, ka viņam galvā bija kronis, cepure, kurai virsū bija sasprausti zari. /pers. B/, iespējams, raudama un plēsdama viņu, pati savainojās pret viņa cepuri, vai iespējams viņa kaut kur atsitās. Viņš /pers. B/ mazliet atgrūda no sevis, bet viņam nebija nolūka nodarīt /pers. B/ miesas bojājumus, nav viņai sitis.

Praktiski nebija lietojis alkoholu. Neredzēja, kur /pers. B/ guva traumu. Viņiem pa vidu atradās krēsls. Tā ir varbūtība, ka /pers. B/ atsitās pret koku vai zaru. Viņš kāpa pāri krēslam, lai nenokristu. Viņam bija bail no /pers. B/ uzvedības.

/pers. B/ raustīja liecinieka /pers. C/ meitas dēlu, viņš nedomāja, ka /pers. B/ varēja izteikt lūgumu /pers. C/ meitai nolikt bērnus gulēt. /pers. B/ agresivitāte izpaudās tā, ka viņai 0,5 l alkohola bija par daudz. /pers. B/ bija bārā, dzēra, nosauca alkoholu par ,,krutku", nesamaksāja par to, viņai viss bija slikti. /pers. B/ uzvedās tā, it kā viņa būtu pasaules centrs. /pers. B/ viņam uzbruka, jo viņš aizrādīja viņai.

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu, tiesas sēdē nolasīja apsūdzētā /pers. A/ liecības, kuras viņš sniedza 2010.gada 29.jūnijā, būdams aizdomās turētā statusā.

No augstākminētajām /pers. A/ liecībām izriet, ka 2010.gada 23.jūnijā viņš atradās Engures novada Engures pagasta Klapkalnciemā kafejnīcā ,,Grika", kur svinēja Līgo svētkus. Kafejnīcā atradās ar ģimeni un draugiem. 2010.gada 24.jūnijā plkst.07:00 kafejnīcas teritorijā ieradās viņam nepazīstama sieviete, kura bija ļoti stiprā alkohola reibuma stāvoklī. Ierodoties kafejnīcā, sieviete sāka visiem aizrādīt par to, ka viņu kompānijā atradās bērni. Viņš uzskata, ka Līgo svētkos ir normāli, ja bērni ir kopā ar ģimeni, lai arī svinēšana notiek visu nakti. Kafejnīcas iekštelpā uz ādas klubkrēslā bija iemidzis /pers. D/ dēls, jo bērni visu laiku skraidīja un izklaidējās, un no noguruma uz maiņām bērni arī atpūtās uz mīkstajām mēbelēm. Minētā sieviete sāka draudēt ar to, ka atņems vecākiem vecāku tiesības, ka bērni atrodas kafejnīcas teritorijā. Viņš aizrādīja sievietei, ka bērni atrodas kopā ar ģimenēm, un ka viņa pati ir alkohola reibuma stāvoklī. Viņš pats arī bija nedaudz iedzēris alu, bet reibumā nebija. Tad sieviete sāka viņu raustīt aiz drēbēm un bēra virsū kaut kādas lapas. Izvairoties no drēbju saplēšanas, viņš sievieti atgrūda nost no sevis. Iespējams, kad sievieti atgrūda, viņa atsitās pret koka balstu, kas atbalsta kafejnīcas jumta konstrukciju. Kad bija sievieti atgrūdis no sevis nost, tad viņa sāka draudēt, ka izsauks policiju par to, ka ir viņai iesitis. Var godīgi apliecināt, ka sitis viņai nav un to var apliecināt arī citi kafejnīcā bijušie cilvēki. Savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgā nodarījumā neatzīst. Vairāk par notikušo neko liecināt nevar.

/pers. A/ tiesas sēdē apstiprināja šīs sniegtās liecības un papildus tām paskaidroja, ka /pers. B/ viņu grūstīja, un viņš viņu atgrūda. Viņš atbrīvojās no /pers. B/ rokām, jo viņa bija stingri ieķērusies viņa apģērbā. Cietusī stāvēja ar seju pret viņu, kad viņu purināja. Tad viņš noņēma viņas rokas no sevis, iespējams ar abām rokām atgrūda. Kad viņš cietušo atgrūda, viņa atradās 1,5m attālumā un pakāpās no viņa tālāk. Viņš pārkāpa pāri krēslam, kas bija starp viņiem, un cietušai sākās histērija. Viņa kliedza, ka vajag policiju. /pers. B/ bija ļoti iereibusi. Norādīja, ka viņš visu nakti brauca ar automašīnu, nebija dzēris praktiski nemaz. Nevar paskaidrot, kā cietusī guva miesas bojājumu. Viņam galvā bija cepure, kurai bija piesprausti zari, lapas. Krēsls, kas atradās starp viņu un cietušo, bija apmēram 15 cm plats. Cepurei bija apmēram 20 cm garš nags.

Kad viņš atbrīvojās no sievietes, pēc kaut kāda brīža viņš pamanīja sievietei asinis, izskatījās pēc skrāpējuma. Varbūt /pers. B/ sajutās traumēta un tāpēc kliedza pēc policijas. Uzskata, ka miesas bojājumi /pers. B/ varēja rasties no viņa cepures vai staba, kas atradās blakus. Neredzēja, kā /pers. B/ atsitās pret stabu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā ir pierādīta ar cietušās /pers. B/ liecībām, liecinieku liecībām un eksperta atzinumu, kā arī ar citiem tiesas sēdē pārbaudītiem un novērtētiem pierādījumiem.

Cietusī/pers. B/ tiesas sēdē liecināja, ka viņa ar savu dzīves draugu /pers. C/ bija nolēmuši, ka Līgo pavadīs viņa tēva mājās „Dzintaros". Līgo vakarā staigāja gar jūru. Ejot no jūras, kopā ar /pers. E/ viņi nolēma, ka aizies uz zaļumballi. Ienākot kafejnīcā, viņa ieraudzīja, ka pie galda guļ meitene. Kafejnīcā bija arī citi bērni, tajā skaitā arī /pers. D/. Ja bērns būtu vecāku uzraudzībā, tad viņa tam nepievērstu īpaši lielu uzmanību. Pulkstens bija apmēram pirms septiņiem no rīta. Meitene gulēja kafejnīcā pie tukša koka galda. Nedzirdēja, ka /pers. A/ būtu teicis, ka tas ir viņu bērns. Tas bija ciems, un viņa uzskata, ka bērnu var aizvest uz mājām un nolikt gulēt. Tas būtu bērna interesēs, ja viņu aizvestu gulēt. Nesaprot /pers. A/agresivitāti. Viņš bija nokaitināts un jautāja, kas viņa tāda ir, ko viņa tur dara. /pers. A/ sadusmoja arī tas, ka viņa vienkārši stāvēja. /pers. A/ sēdēja ārā pie galdiņiem, kad viņa izgāja ārā, sākās vārdu pārmaiņa. Tad /pers. A/ piecēlās kājās, pateica „nolādēts" un iesita viņai. /pers. A/ viņai iesita bija pa kreiso aci. Uzreiz sāka tecēt asinis un parādījās hematoma. Šādu sitienu nebija gaidījusi. Viņa stāvēja kājās, kad /pers. A/ viņai iesita. Sākumā viņš sēdēja, bet sitiena laikā piecēlās kājās. Tas viss notika ārpus kafejnīcas. Ārā stāvēja arī /pers. E/, bija arī kaut kādi ciemata iedzīvotāji, bet personīgi tos nepazina, pavisam apmēram pieci cilvēki.

Attiecībā par pieteikto kompensāciju cietusī /pers. B/ paskaidroja, ka pieteiktā kompensācija Ls 45,46 apmērā atbilst lietā esošajiem čekiem. Šie izdevumi ir nepilnīgi, jo tur vēl nav klāt rēķināti arī transportlīdzekļa izdevumi, jo bija arī papildus jābrauc uz slimnīcu Tukumā. Arī darbā bija paņemta slimības lapa, un viņa zaudēja algas starpību. Prasa arī morālā kaitējuma kompensāciju. Paskaidroja, ka pēc šī notikuma bija jāapmeklē psihologs. Palikusi arī rēta, kas ik dienu atgādina par notikušo. Pēc notikuma arī ir sākusi sliktāk gulēt, palikusi nervozāka, kā arī ir jāapmeklē peldēšanas nodarbības. Tas notika vasarā. Viņa nevarēja uzturēties saulē, jo viņai bija pietūkums. Vasarā nodarbojas ar aktīvo sportu, bet šī notikuma rezultātā neko nevarēja darīt. Psihoemocionālais stāvoklis bija pasliktinājies. Hematomas rezultātā var arī izraisīties dažādas sekas. Pēc šī gadījuma nezina, vai nākošajā reizē, kad bērns tiks apdraudēts, viņa bērnam palīdzēs. Arī viņas gods tika pazemots. Nācās konsultēties gan pie psihologa, gan arī papildus pie ģimenes ārsta. Bija arī papildus norīkojumi pie speciālistiem, bet mantiskais stāvoklis neatļauj šādas konsultācijas apmeklēt.

Norādīja, ka pēc /pers. A/ sitiena viņa nenokrita zemē, kā arī samaņu nezaudēja. Pēc sitiena /pers. A/ turpināja atpūtu. /pers. A/ notikuma laikā bija alkohola reibumā. Arī viņa bija lietojusi alkoholu, bet piedzērusies nebija un no viņas puses neadekvāta uzvedība nebija. Redzēja, ka bērns kafejnīcā guļ pie galda un ir bez vecākiem. Viņa ir pārliecināta, ka prasīja, vai tur neatrodas bērna vecāki. Nesauca uzreiz policiju, jo tas ir mazs ciemats, domāja, ka kāds atsauksies. Pēc tam pateica, ka ir Bāriņtiesas darbiniece. Kad jautāja par vecākiem, neviens neatsaucās, ka būtu bērna tēvs vai māte. Viņa neatradās stiprā alkohola reibumā, nevienam godu un cieņu neaizskāra. Viņai nebija neadekvāta uzvedība, manipulācijas pret apkārtējiem neizdarīja. Koka lapas plūkāja, domādama, ko darīt. Nezināja, kā šādā situācijā rīkoties. Krūmi atradās ārpus kafejnīcas, un tur viņa arī plūkāja lapu. Ir pilnīgi pārliecināta, ka nevienam virsū neko nebēra.

/pers. A/ nepatika, tas, ka viņa neaizgāja prom. Nenoliedz, ka kafejnīcā viņa un /pers. E/ lietoja alkoholiskos dzērienus. Pārsvarā viņa uzturējās ārpus kafejnīcas. Kafejnīcai ir slēgta iekštelpa, un ārpus kafejnīcas ir galdiņi, kur arī cilvēki atpūtās. Galdiņi atrodas nedaudz nostāk no kafejnīcas, nedaudz aiz stūra. Viņa dzērienus pasūtīja pie bāra, kur netālu arī gulēja mazā meitene. Pasūtīja degvīnu, bet neizdzēra visu glāzi. No rīta puses /pers. E/ pasūtīja dzērienus, bet kādus precīzi nevar pateikt. Brīdī, kad viņa ieraudzīja gulošo meiteni, nedzēra. Uzskata, ka bērna aizsardzībai nav nekāda sakara ar alkohola reibumu. Tas nav normāli, ka bērns pirms septiņiem no rīta guļ pie galda. Policiju nesauca, jo ņēma vērā apstākli, ka tā tomēr nav Rīga, bet gan miests. Vēlējās tikai bērnu aizsargāt.

Lapas plūkāšana nebija nekāda manipulācija ar kaut kādu lāstu likšanu. Lapu viņa plūkāja, jo domāja, ko darīt tālāk.

Ir pilnīgi pārliecināta, ka nekur nenokrita un nepaklupa, viņai iesita /pers. A/. Viņai nebija plēsta brūce, bet gan sista brūce, kā to noteica tiesu eksperts. Viņa /pers. A/ aiz apģērba nepurināja, jo nebija pamata to darīt. Paskaidroja, ka stāvēja kājās, bet /pers. A/ sēdēja pie galdiņa. Tad viņš vienkārši piecēlās kājās, pienāca viņai klāt un iesita. Tas viss notika ārpus kafejnīcas. Kad viņš iesita, viņai sāka stipri tecēt asinis. /pers. E/ iedeva mobilo telefonu, un viņa piezvanīja uz numuru 112, izsauca policiju. Atbrauca policija. Vēlāk devās mājās, kur tika izsaukta ātrā palīdzība un viņu aizveda uz Tukuma slimnīcu, kur uzlika šuves.

Ārstējās pie ģimenes ārsta. Pie ārsta griezās pirmajā darba dienā. Lietas materiāliem ir pievienoti čeki, kas apliecina pirktos medikamentus. Šie medikamenti bija nepieciešami rētas ārstēšanai. Pie psihologa gāja novembrī. No sākuma negāja, jo domāja, ka pati tiks galā ar šo traumu. Turklāt nebija tādas naudas, lai viņa varētu atļauties griezties pēc palīdzības pie psihologa.

Uzskata, ka taisnība ir viņas pusē. 24.jūnijā viņa jautāja vairākām personām, kur ir bērna vecāki. Jautāja bārmenim, jautāja arī kafejnīcā esošajiem cilvēkiem. Neviens nevarēja atbildēt uz šo jautājumu, neviens nezināja. Daži apmeklētāji atbildēja, ka nezinot, kur ir meitenes vecāki, kāds jautāja kāda viņai daļa, kur meitenes vecāki. Uzskata, ka tas ir katra cilvēka pienākums rūpēties par bērnu tiesību aizsardzību.

Paskaidroja, ka stāvēja ārā, plūkāja lapu un domāja, ko darīt, jo bērna vecāki neatsaucās. Ārpus kafejnīcas telpām arī jautāja cilvēkiem par to, kur ir meitenes vecāki. /pers. A/ viņa kafejnīcā neredzēja, pamanīja viņu tikai ārpus kafejnīcas telpām. Neatceras, cik ilgi viņa meklēja bērna vecākus. Kamēr viņa meklēja bērna vecākus, tikmēr /pers. E/ stāvēja ārā un ar kaut ko runāja. No brīža, kamēr meklēja bērna vecākus, līdz brīdim, kad /pers. A/ viņai iesita, pagāja apmēram 30 minūtes. Nevar pateikt, cikos tas bija.

Meitenei, kas bija aizmigusi pie galda, nebija pusaudze. Viņai likās, ka bērns ir apdraudēts, jo viņas profesija ir saistīta ar bērniem. Ļoti bieži ir tādi gadījumi, kad vecāki tieši svētkos atstāj bērnus novārtā un ar bērniem kaut kas notiek. Var būt tā, ka bērns cieš no vardarbības, vai arī bērns ir aizbēdzis no mājām, tāpēc vēlējās noskaidrot bērna vecākus.

Nezina, vai, piemēram, 26.jūnijā plkst.14:00, būtu rīkojusies tāpat un meklējusi bērna vecākus. Katrs gadījums ir atsevišķs, ir jāskatās sociālā vidē.

Novērtējot cietušās tiesas izmeklēšanā un policijā sniegtās liecības, tiesa nekādas būtiskas pretrunas tajās neatrod, un cietušās /pers. B/ liecības atzīst par patiesām un konsekventām.

Liecinieks/pers. E/ tiesas sēdē liecināja, ka notikumā dienā pēc pastaigas gar jūru, viņš ar cietušo /pers. B/ iegriezās ceļmalas krogā. Iegāja iekšā krogā, nedaudz pasēdēja, tad satika savu paziņu. /pers. B/ teica, ka pie galda guļot bērns, bet viņš tam visam nepievērsa uzmanību. Tad bija grūstīšanās, sekoja sitiens, kā rezultātā /pers. B/ tika nodarīta trauma. Notika apsūdzētā un cietušās grūstīšanās. Grūstīšanās notika ārpus kafejnīcas telpām. Viņš pats no sākuma nebija klāt. Redzēja, ka apsūdzētais grūda cietušo. Cietusī piegāja pie galda, apsūdzētais grūstījās un beigās iesita. Apsūdzētais ar roku iesita cietušajai pa seju. Cietusī piegāja pie viņa, viņai sāka asiņot seja, izsauca policiju, ātro palīdzību un pameta notikuma vietu.

Norādīja, ka ar cietušo krogā ieradās kopā. Satika paziņas, tāpēc no cietušās uz laiku bija aizgājis. No sākuma ar cietušo runāja kafejnīcā. Nevar atbildēt, vai cietusī runāja ar citiem cilvēkiem, jo tajā mirklī viņš runāja ar savām paziņām. No sākuma atradās kroga iekštelpās, bet vēlāk izgāja ārpus kroga. Cietusī iespējams vērsās ar jautājumu, kur ir bērna vecāki, jo viņai ir darbs saistībā ar bērniem. Vārdu apmaiņu starp cietušo un apsūdzēto nedzirdēja.

Kafejnīcā atradās apmēram vienu stundu. Tajā laikā runāja ar nejauši sastaptajām paziņām. Sastapto paziņu vārdus nevar pateikt. Kopā ar cietušo

pasūtīja dzērienus, kādus neatceras, par dzērieniem maksāja cietusī. Ar cietušo kafejnīcā uzturējās gan kopā, gan atsevišķi. Pie galdiņiem neapsēdās, stāvēja visu laiku kājās. Cietusī arī lietoja alkoholu. Ar bārmeni, cik atceras, konfliktu nebija. Cietusī no sākuma stāvēja kopā ar viņu. Viņa norādīja, ka pie galda guļ bērns. Nezina, vai cietusī kontaktējās arī ar citiem cilvēkiem. Tam tajā brīdī nepievērsa uzmanību. Nevar pateikt, vai cietusī griezās pie apkārtējiem ar jautājumu par to kur ir meitenes vecāki.

Tajā brīdī, kad cietusī piegāja pie /pers. A/, viņš stāvēja ārā un pļāpāja ar paziņām. Ārpusē pie galdiņā sēdēja /pers. A/. Pie galdiņa piegāja cietusī. Kaut kādu brīdi viņš neredzēja, kas notiek, tad piefiksēja, ka notiek grūstīšanās. Grūdienu redzēja no /pers. A/ puses. Vai cietusī grūda, pateikt nevar, jo neredzēja. To, ka cietusī /pers. A/ rausta un grūsta, neredzēja. Tā bija konflikta situācija, un tas viss notika ļoti ātri.

Nevar pateikt, ar kuru roku /pers. A/ iesita cietušajai. Viņš stāvēja apmēram četru-piecu metru attālumā. Ārā bija daudz cilvēku, visu nemaz nevarēja piefiksēt. Viņš pagriezās un redzēja, kā cietušajai iesit pa seju. Pēc sitiena cietusī nenokrita. Viņš negāja skaidrot attiecības ar /pers. A/, jo bija jau par vēlu. Uzskata, ka šādu situāciju varēja atrisināt bez vardarbības. Uzskatīja, ka viņam tur nav jāiejaucas. Par kaut kādām manipulācijām ar lapām neko nevar pateikt, jo neko tādu neredzēja. Konflikta laikā cietusī no apsūdzētā atradās apmēram metra attālumā, bet viņš pats stāvēja tur pat ārpusē. Citu cilvēku starpā konfliktu nebija. Cietusī bija lietojusi alkoholu, bet iereibusi bija ļoti minimāli.

Augstākminētās apsūdzības puses liecinieka /pers. E/ liecības atbilst un apstiprina cietušās /pers. B/ liecības, un proti, ka /pers. A/ iesita cietušai pa seju.

Liecinieks/pers. G/ tiesas sēdē liecināja, ka par notikumu var paskaidrot, ka 2010.gada 24.jūnijā viņš gāja no jūras uz mājām un pa ceļam iegriezās kafejnīcā „Grikas". Kafejnīcā redzēja pazīstamus cilvēkus: /pers. I/, /pers. A/ un /pers. H/. Apsēdās pie viņiem, un visi sāka runāt. Pēc mirkļa ieraudzīja manāmi iereibušu sievieti, konstatēja, ka tā ir /pers. B/. Redzēja, kā viņa no sākuma uzsāk konfliktu ar bārmeni, jo nevēlējās maksāt par dzērieniem. Tad /pers. B/ sāka konfliktu ar bērnu māti /pers. J/. Bērni ļoti raudāja. Dzirdēja, ka /pers. B/ kundze ar /pers. J/ konfliktē par to vai drīkst, vai nedrīkst /pers. J/ kafejnīcā atrasties ar bērniem. Viņi apspriedās savā starpā un runāja, ka tas ir nepieņemami, ka /pers. B/ iejaucas /pers. J/ lietās, jo /pers. J/ visu laiku atradās blakus saviem bērniem. Tajā brīdī /pers. A/ palūdza /pers. B/ aiziet projām, lai nebojātu viesiem Jāņu rītu. /pers. B/ atteicās iet projām. /pers. A/ tajā brīdī apsēdās atpakaļ pie galdiņa. /pers. B/ iznāca ārā no kafejnīcas, apstājās pie tualetes un plūca no koka lapiņas. kaut ko pie sevis murminot. Tad /pers. B/ kundze atgriezās pie viņu galdiņa un no mugurpuses šīs lapiņas bārstīja virsū /pers. A/ un kaut ko murmināja. Tajā brīdī likās, ka viņa /pers. A/ uzliek kaut kādu lāstu. /pers. B/ palūdza cietušajai iet projām, bet viņa negāja, un tad /pers. B/ viņu pagrūda. Pēc mirkļa, kad viņa pagāja nostāk, viņš ieraudzīja, ka /pers. B/ ir brūce zem acs. Izskatījās, ka tas ir saskrāpēts. /pers. A/ cepurē bija sasprausti ozollapu kociņi. Domā, ka /pers. B/ aci varēja saskrāpēt ar zariņiem brīdī, kad viņa purināja /pers. A/.

Liecinieks /pers. G/ norādīja, ka var uzzīmēt notikumu shēmu. Paskaidroja, ka sitiena no /pers. A/ puses nebija. /pers. J/ atbildēja /pers. B/, ka ir bērna māte, ka viņa kontrolē bērnus un nav nepieciešams iejaukties. /pers. A/ pieklājīgi lūdza /pers. B/ aiziet projām. Liecinieku/pers. E/ viņš redzēja. Viņš stāvēja āra, atradās kafejnīcas āra teritorijā. Kurā tieši vietā nevar pateikt, jo ārā bija kādi 15 cilvēki.

Pats sēdējs pie āra galdiņiem. Kafejnīcai ir stiklota siena, caur kuru redzēja, kā cietusī konfliktēja ar /pers. J/ un /pers. K/. Pieņēma, ka cietusī nesamaksāja par dzērieniem. /pers. K/ noteikti lūdza samaksāt par dzērieniem un tāpēc arī izcēlās konflikts. Kafejnīcā ir vairāki galdiņi, kur bija cilvēki, šie cilvēki arī jautāja, kāpēc cietusī kliedz. Bērns, kas gulēja pie galda, ir pirmsskolas vecuma. Kad cietusī sāka konfliktēt ar /pers. J/, šis bērns – /pers. L/ sāka raudāt.

Pirmais konflikts cietušajai sākās ar bārmeni par to, ka viņa nevēlējās samaksāt par dzērieniem. Cietusī bārmenim uzbruka ar vārdiem, ka viņš ielējis „krutku". Cietusī paņēma glāzi, izdzēra un atteicās maksāt. Tas konflikts norisinājās ap sešiem no rīta. Attiecībā par lāstu, tas ir tikai pieņēmums, bet likās dīvaini, ka cietusī birdināja /pers. A/ lapas virsū un pie sevis kaut ko murmināja. Brīdī, kad viņa birdināja lapiņas virsū, /pers. A/ cietušo atgrūda. Cietusī bija viņā ieķērusies un varbūt tajā brīdī arī savu aci saskrāpēja ar ozolkoka zariņiem, kas bija piestiprināti pie /pers. A/ cepures. Cietusī un /pers. A/ ir apmēram vienāda auguma. Varbūt cietusī ieguva brūci ar /pers. A/ cepures „nagu". Brīdī, kad cietusī birdināja lapiņas /pers. A/ virsū, /pers. A/ teica, lai cietusī to izbeidz. /pers. A/ teica, lai cietusī dodas projām. Tad cietusī sāka purināt /pers. A/, un viņš cietušo atgrūda un tajā brīdī, iespējams, cietusī arī savainoja aci. Redzēja, ka /pers. A/ atgrūda cietušo, bet nekādu sitienu neredzēja. Novērsies bija varbūt uz kādām 2-3 sekundēm.

Paskaidroja, ka ar /pers. A/ ir pazīstams. /pers. B/ zināja tikai pēc uzvārda, viņa bija redzēta ciematā. Klapkalnciemā pavada vasaras, bet ar /pers. B/ nekādas attiecības nebija. Ar /pers. A/ ir vienkārši paziņas.

Tiesas sēdē lieciniece /pers. M/ liecināja, ka 2010.gada 24.jūnijā svinēja Jāņus ar ciema ļaudīm. Vakara gaitā kafejnīcā ieradās sieviete ar gados jaunāku vīrieti. Sieviete ienāca bārā un pie bāra letes bārmenim /pers. K/ jautāja, kāpēc viņai neesot ieliets īsts šņabis. Tad sieviete sāka pārmest par to, ka bērni esot atstāti vieni paši bez vecākiem. Bet /pers. J/ bija pie bērniem, neviens nebija atstāts bez uzraudzības, un pati /pers. J/ nebija lietojusi alkoholu. Sieviete /pers. J/ teica, ka viņai atņemšot vecāku tiesības. Vēlāk ieradās /pers. A/ un sievietei teica, lai viņa nomierinās un iet mājās. Kad visi sēdēja ārā pie galdiņiem, /pers. B/ sāka plūkāt lapiņas un bērt virsū /pers. A/. Berot lapiņas, viņa tā kā nolādēja /pers. A/, kaut ko burbuļoja pie sevis. Norādīja, ka viņa kopā ar /pers. N/ piegāja pie /pers. E/ un teica, lai viņš /pers. B/ kundzi ved mājās, lai viņa nebojā pārējiem pasākumu. /pers. E/ atbildēja, lai nelienot, kur nevajag, savādāk dabūšot vēl pa muti. Nākamajā dienā, ejot uz veikalu, /pers. E/ jautāja: "Meitenes, Jūs nevēlaties iepazīties ar mani?". Tas jau vien liecina par to, ka cilvēks neko neatceras, jo iepriekšējā dienā /pers. E/ vēlējās pa muti iesist, bet nākošajā dienā iepazīties. Brīdī, kad /pers. B/ bēra tās lapiņas /pers. A/ virsū, izskatījās, ka viņa nolād /pers. A/. /pers. B/ sāka purināt /pers. A/. Viņa pieļauj, ka /pers. B/ savainoja aci, jo /pers. A/ bija cepure ar piesprausties ozollapu zariņiem. Līdz ar to pasākums bija izjaukts, un visi aizgāja pa mājām.

Norādīja, ka var uzzīmēt notikumu shēmu. Dzirdēja, kā cietusī draudēja /pers. J/ ar kaut kādu padomi, ka atņemšot viņai bērnus, jo bērni pēc plkst.23:00 nevar atrasties ārpus mājām. Tajā brīdī, kad /pers. B/ sāka draudēt, vecākā meita /pers. L/ sāka raudāt, jo viņa ir ļoti jūtīgs bērns. Viņa kopā ar /pers. N/ vēl gāja /pers. L/ mierināt. /pers. J/ nebija alkohola reibumā, uzskata, ka viss bija kārtībā, jo viņa pieskatīja bērnus. /pers. E/ nebija visu laiku blakām /pers. B/. Brīdī, kad viņa sāka bērt lapiņas /pers. A/ virsū, /pers. E/ stāvēja ārā. Grūdiens no /pers. A/ puses notika ārā pie galdiņiem. Kad /pers. B/ sāka bērt lapas virsū, tad /pers. A/ piecēlās kājās un atgrūda /pers. B/. Fizisks kontakts viņu starpā vairāk nebija.

Apstiprināja, ka ir izlasījusi privāto apsūdzību, jo ir /pers. A/ sieva. Nezina, kādu motīvu vadīta /pers. B/ tā rīkojās. Kad cietusī un /pers. E/ ieradās kafejnīcā, viņi bija manāmi iereibuši. Kafejnīcā gulēja arī /pers. D/ dēls. /pers. B/ izvilka bērnu ārā no klubkrēsla un teica, lai ejot mājās. Bērnam bija kādi 4 vai 5 gadi. /pers. L/ ir apmēram deviņi gadi. Viņa kafejnīcā nemaz negulēja. Arī /pers. J/ bērni negulēja, viņai vispār ir trīs bērni. Pašai arī bija bērni līdzi. Kafejnīcā pie galda neviens bērns negulēja. Uzskata, ka pasākumu izjauca /pers. B/, jo pēc atgadījuma pasēdēšana beidzās. Cietušo nepazina, bet /pers. E/ bija agrāk redzēts.

/pers. A/ nesita /pers. B/ ar dūri. /pers. B//pers. A/ sāka purināt un iespējams saskrāpējās ar zariņiem, kas bija piesprausti pie /pers. A/ cepures, bet sitiena nebija. Kafejnīcā gulēja arī /pers. D/ dēls, tas bija ap plkst.24:00.

Liecinieks/pers. K/ tiesas sēdē liecināja, ka cietusī /pers. B/ ir redzēta, personīgi ar viņu kontaktējies nav, bet redzēja viņu pirms trīs gadiem. Pirms trīs gadiem, Jāņos bija vairāk vai mazāk privāta ballīte. Kafejnīcā viņš bija bārmenis, ieeja arī citiem nebija liegta. Tajā vakarā, diezgan pavēlu, /pers. B/ ieradās ļoti neadekvātā stāvoklī, diezgan stipri iereibusi. Viņa izteica neadekvātus aizrādījumus, par to, ka bērni atrodas pasākumā, bet nav mājās, tad pienāca pie bāra, pirka alkoholu, apvainoja viņu, ka viņš pārdodot "krutku". Tad ārpusē pie galdiņa viņš daļēji redzēja, ka /pers. B/ uzklupa /pers. A/, par ko bija strīds, nezina. Likās, ka /pers. B/ bija stipri iereibusi, un tas viss notika vairāku stundu garumā. Viņai tika lūgts arī aiziet, bet uz to viņa

nereaģēja. Kā /pers. B/ izturējās pret bērniem, precīzi nepateiks. Izteica kaut kādus aizrādījumus, bet kādus tieši, nevar pateikt. Viņaprāt, tas bija ļoti nepareizi, jo visi bija sanākuši, lai atzīmētu Jāņu nakti, protams, ka bērnus vienus mājās neatstātu.

Par apstākļiem, kā cietusī ieguvusi uzacs traumu, redzēja to, ka /pers. B/ ieklupa /pers. A/ apkaklē, un /pers. A/ atbrīvojās no viņas, tālāk vairs neko neredzēja. Pēc pusstundas ballīti noslēdza, un viss beidzās. Fiziska, aktīva ietekmēšana no /pers. A/ puses pret /pers. B/ nebija. Viņš vienkārši atbrīvojās no /pers. B/, kura bija ieķērusies viņa apkaklē. /pers. B/ uzvedās neadekvāti vairāku stundu garumā, bija ļoti stiprā alkohola reibumā. Viņai vairākkārt tika lūgts, lai pamet ballīti.

Cietušās uzklupšanu /pers. A/ viņš redzēja caur logu. Redzējis tikai to brīdi, kad cietusī iegrābās apkaklē, un /pers. A/ viņu atgrūda, pirms tam neko neredzēja.

Notikuma vietā 24.jūnijā viņš strādāja par bārmeni. Cietusī bija alkohola reibumā. Droši vien vēl kāds bija alkohola reibumā, jo tika pirkts degvīns, alus un citi dzērieni, kopumā bija kādu 15-20 cilvēki. Visi no viesiem nesvinēja, daži piebrauca, lai viņam palīdzētu. Viens no tiem bija /pers. A/, kurš tajā vakarā nebija alkohola reibumā. /pers. A/ viņam palīdzēja ik pa brīdim atvest preci no mājām vai vadāja bērnus uz mājām. Viņš /pers. A/ pazīst kopš dzimšanas, kopā ir auguši, dzīvo vienā ciemā, viņiem ir normālas attiecības.

Nevar pateikt precīzu laiku, kad /pers. A/ palīdzēja viņam atvest preci no mājām. Tas varētu būt ap plkst.22:00 vai plkst.23:00. Viņa klātbūtnē /pers. A/ nebija lietojis alkoholu.

Pēc tam, kad /pers. A/ atbrīvojās no /pers. B/, viņš nezināja, kas īsti noticis, jo tajā brīdī strādāja. Pēc tam viņam teica, ka kaut kas esot noticis, bet viņš nedomāja, ka tas tik nopietni. Ja nemaldās, pēc tā, kad /pers. A/ atbrīvojās no cietušās, viņa aizgāja prom. Apmēram pēc pusstundas ballīti beidza, lai vairāk nebūtu konfliktu. Pie tā, ka izbeidza pasākumu, vainīga ir cietusī /pers. B/, kas visiem piesējās.

Par cietušās gūto traumu sapratis, ka kaut kas ir uzsists, ka /pers. B/ uzkritusi uz žagariem vai galda malu. Asinis nav redzējis. Pasākuma noslēgšana bija saistīta ar šo incidentu. Pasākumā nebija norīkota apsardze, kas uzturētu kārtību, jo nekad nav bijusi nepieciešamība pēc tādas, kā arī tā bija vairāk privāta ballīte, bet, ja kāds atnāca no malas, projām nedzina.

Lieciniece/pers. O/ tiesas sēdē liecināja, ka /pers. B/ redzēja Jāņu vakarā pirms vairākiem gadiem. Svinēja Jāņus, viņa draudzējas ar /pers. B/ drauga brāļa meitu. Pienāca /pers. B/ un prasīja, kur ir viņas bērns, kāpēc plkst.12:00 naktī bērns staigā apkārt. Viņa atbildēja, ka tie ir Jāņi, un viņas bērns atrodas kopā ar viņu. Iespējams, ka /pers. B/ bija iereibusi. /pers. B/ konflikti nekādi nebija, vienīgais viņa uzbāzās par bērniem, teica, ka esot bāriņtiesas darbiniece. Par /pers. B/ traumu neko nevar pateikt, jo neredzēja, kā viņa to ieguva. /pers. B/ prasīja, kur ir viņas (/pers. O/) draudzenes bērns. Viņa (/pers. O/) kafejnīcā atradās līdz plkst.3:00 naktī. Cietusī kafejnīcā jau bija no plkst.00:00 vai plkst.01:00.

Norādīja, ka viņa nebija klāt tad, kad /pers. O/ veda bērnu uz mājām. /pers. B/ pienāca /pers. O/ klāt, bet bērni bija pie šūpolēm. Tajā vietā un tajā laikā visi kopā svinēja Jāņus. No izsauktajiem lieciniekiem neviens nebija viņas (/pers. O/) kompānijā. Svinot Jāņus, viņa bija izdzērusi alu pirms kontakta ar cietušo.

Liecinieks/pers. I/ tiesas sēdē liecināja, ka atpazīst cietušo no notikuma dienas. Paskaidroja, ka viss notika 2011.gada 24.jūnija rītā Klapkalnciemā pie kafejnīcas. Bija Jāņu pasākuma noslēdzošā daļa. Atceras, ka bija iegājis tualetē blakus kafejnīcai, kad nāca ārā, redzēja, ka kaut kas notiek. Apsēdās pie galda. Cietusī piegāja /pers. A/ no muguras un sāka bērt kaut kādas lapas viņam uz galvas, laikam nolādēja. Precīzi neatceras, bet tad /pers. A/ pagriezās sēdus pret cietušo un cēlās augšā. Vai tur kāds kādu saķēra, nemanīja, bet cietusī pēc tam sūdzējās, ka viņai ir kaut kas nodarīts. Drīz pēc notikušā kafejnīcu aiztaisīja ciet, un cilvēki devās prom. No /pers. A/ puses viņš neredzēja darbības, ka /pers. A/ būtu sitis vai fiziski ietekmējis /pers. B/. Tās bija meijas lapas, ko /pers. B/ bēra virsū /pers. A/. Vēl var pateikt to, ka viņš sēdēja pretējā pusē galdam un tajā brīdī, kad /pers. A/ cēlās augšā, atradās pret viņu ar muguru. Izskatījās, ka /pers. B/ bija alkohola reibumā, jo arī iepriekš viņai nebija īpaši adekvāta uzvedība. Pirms tam cilvēki tika apvainoti par to, ka svinību vietā atrodas bērni.

Norādīja, ka cietusī ieķērās /pers. A/ kreklā. /pers. A/ bija cepure ar nagu. Tādējādi momentā, kad /pers. A/ cēlās augšā, viņš varēja aizķert cietušo ar nagu, kā rezultātā viņa sāka izteikt pretenzijas, ka viņai kaut kas nodarīts. Īsti neatceras, kas sekoja brīdī, kad /pers. A/ bija piecēlies. Sākās vārdu pārmaiņa, viņš pats tajā brīdī runāja ar cilvēkiem, kas bija pie galda. Situācijai nepievērsa tik lielu uzmanību. Cietušo pēc notikušā neredzēja, vai viņai bija kādi miesas bojājumi, nevar pateikt, jo faktiski uzreiz pēc notikušā gāja prom, un kafejnīcas saimnieks vēra kafejnīcu ciet, jo bija sākušies incidenti. Tas notika ap plkst.6:00 no rīta. Lapas, kuras cietusī bēra /pers. A/ virsū, bija saplūktas rokā, cik daudz, nevar pateikt.

Paskaidroja, ka šajā pasākumā viņš ieradās ar /pers. A/, pirms plkst.24:00 bija aizbraukuši uz Rīgu, un no turienes atgriezās pēc plkst.01:00. Viņš lietoja alkoholu, dzēra alu, bet zina, ka bija ne pārāk piedzēries, jo visu aptuveni atceras. Pasākuma laikā vairāk dejoja un pievērsa uzmanību citām lietām.

Pirmo reizi uzmanību cietušajai pievērsa, kad viņa ieradās uz pasākumu ar /pers. E/, bet pēc tam incidenta laikā. Šķiet, ka viņš nesēdēja pie viena galda ar cietušo. Viņš apsēdās pie galdiņa tuvāk logam, tad arī pievērsa uzmanību notikušajam. No cietušās sēdēja 2-2,5 metru attālumā. Šķiet, ka /pers. A/ sēdēja pret viņu ar seju, pirms cēlās augšā, jo sākumā /pers. B/ piegāja no mugurpuses. /pers. A/ piecēlās diezgan strauji un pagriezās par 180 grādiem, tad cietusī ieķērās viņam kreklā. Viņš piecēlās un uzdeva jautājumus, kāpēc tā tiek darīts. Droši atceras, ka /pers. A/ rokas atradās viņam gar sāniem, neredzēja nekādu kustību ar roku, kuru varētu definēt kā sitienu cietušās virzienā. Neredzēja sitienu viņas virzienā brīdī, kad skatījās uz notiekošo.

Viņam kreisā acs ir stikla, bet otrai nekad nav bijušas kontaktlēcas vai citas problēmas. Ar kreiso aci neredz, redz tikai ar labo. Ja notikums notiktu labajā pusē, viņam būtu jāpagriežas, bet tā kā notikums risinājās tieši pretī, tad nebija problēmu kaut ko redzēt. /pers. A/ kā kaimiņu pazīst jau sen, abi dzīvo ciemā. Ir bijušas koleģiālas attiecības, tagad vairs nav, jo viņš strādā citur. Brauciens uz Rīgu ar /pers. A/ nebija saistīts ar šo pasākumu. /pers. A/ uzņēmumā strādāja pēc incidenta, nevis pirms.

No aizstāvības puses liecinieku /pers. G/, /pers. M/, /pers. K/, /pers. O/ un /pers. I/ liecībām izriet, ka viņi ir redzējuši to, ka /pers. B/ bēra lapiņas /pers. A/ uz galvas, ieķērusies viņam drēbēs, un /pers. A/ cietušo atgrūdis no sevis, taču neviens no lieciniekiem nav redzējis, ka /pers. A/ būtu iesitis cietušai. Liecinieki savās liecībās izsaka pieņēmumu, ka cietusī miesas bojājumus varēja iegūt, atsitoties pret /pers. A/ cepuri, kas bija izrotāta ar koku zariem.

Tiesa aizstāvības liecinieku liecībām ticamību nepiešķir, jo gan apsūdzētā /pers. A/, gan minēto liecinieku liecības ir pretrunā ar eksperta atzinumiem.

No 2010.gada 28.jūnija eksperta atzinuma Nr.66 secinājumiem izriet, ka cietušajai /pers. B/ konstatēti sekojoši miesas bojājumi: sejas sasitums ar sistu brūci kreisās uzacs rajonā un zemādas asinsizplūdumu kreisās acs plakstiņos, pārejot uz kreiso vaigu. Minētie miesas bojājumi varēja rasties 2009.gada 24.jūnijā cieta-trula priekšmeta iedarbības rezultātā. Norādītie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem, kas rada īslaicīgus veselības traucējumus uz laiku virs 6 dienām, nepārsniedzot 21 dienu. Ārstēšanās laiku virs 21 dienas, novērtējot miesas bojājumu smaguma pakāpi, neņem vērā, jo tas nav pamatots ar objektīvu simptomātiku un pašu bojājuma raksturu (III pielikums pie grozījuma likumā "Par kriminālkikuma spēkā stāšanās laiku un kārtību" I-5) (l.l.52-53).

Pēc cietušās /pers. B/ pārstāves lūguma lietā tika nozīmēta papildus medicīniskā ekspertīze.

No 2014.gada 7.aprīļa papildus eksperta atzinuma Nr.123 secinājumiem izriet, ka cietušajai /pers. B/, rēta zem kreisās uzacs varēja rasties,

sadzīstot brūcei pēc 2010.gada 24.jūnijā gūtās traumas. Rēta vizuāli saplūstoša ar apkārtējiem audiem, tā nerada sejas asimetriju, lokālu deformāciju, mīmikas vai kreisās acs augšējā plakstiņa funkcijas traucējumus, sakarā ar ko šis bojājums nav pieskaitāms nelabojamam. Tiesu medicīniskās apsekošanas laikā 2014.gada 29.jūlijā tika konstatēts difūzs mīksto audu sabiezējums ar nelielu izvelvējumu kreisā vaiga kaula rajonā, kam objektīvi nav pamatota saistība ar 2010.gada 24.jūnijā gūto traumu. Šādām izmaiņām mīkstajos audos var būt vairāki iemesli, konkrētā gadījumā minot svarīgākos – 1) /pers. B/ dermatologa noteiktā diagnoze – eritroze, rozācija, tas ir sejas asinsvadu neiroveģetatīva disfunkcija, kas ir asinsvadu slimība un var radīt audu hipertrofiju - sabiezējumu un pietūkumu; 2) pēc atkārtoti veiktas lāzerterapijas līdz 3 dienām saglabājās sejas apsārtums un tūska; 3) vairākkārt diagnoze – sinusīts; 4) ieildzis rinofaringotraheīts, rinoreja un citi. Tiesu medicīnas eksperts nenosaka sejas bojājumu atbilstību kādai miesas bojājumu smaguma pakāpei. Pēc medicīniskā rakstura eksperta atzinumā Nr.66 no 2010.gada 28.jūnija /pers. B/ norādītā miesas bojājumu smaguma pakāpe nemainās (l.l.146-148).

Izvērtējusi tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus to kopumā un savstarpējā saistībā, tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina viņam inkriminētā noziedzīga nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā, izdarīšanā ir pierādīta.

Tiesa atzīst, ka ar lietā pārbaudītajiem pierādījumiem ir pierādīts noziedzīga nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā, objekts – aizskartas cietušās /pers. B/ ar Krimināllikumu aizsargātas intereses – nodarīts kaitējums veselībai.

Tāpat ir pierādīts apsūdzētajam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma objektīvās puses darbību kopums.

Tiesa atzīst, ka tiesas izmeklēšanas gaitā ir pierādīts, ka /pers. A/ ar aktīvām darbībām, un proti, izdarot tīšu mērķtiecīgu sitienu, nodarīja /pers. B/ vieglus miesas bojājumus, tādējādi apsūdzētā aktīvās darbības pret /pers. B/ ir cēloniskā sakarā ar cietušajai nodarītajiem miesas bojājumiem.

Tiesai nav pamata apšaubīt cietušās /pers. B/ liecības tiesas sēdē, no kurām izriet, ka apsūdzētais /pers. A/ pret viņu veicis mērķtiecīgu un tīšu agresīvu darbību, t.i., sitienu ar dūri pa seju, kuru rezultātā cietusī ieguva viņai konstatētos miesas bojājumus. Cietušās liecības tiesas sēdē, kā arī policijā, ir konsekventas.

Eksperta atzinumu izpētes un secinājumu daļā norādītā miesas bojājuma lokalizācija pilnībā atbilst faktiem, par ko liecina cietusī, un proti, ka miesas bojājums viņai tika nodarīts tīša sitiena ar dūri rezultātā.

Eksperta atzinumā konstatētais norāda, ka cietušajai /pers. B/ konstatētais sejas sasitums ar sistu brūci kreisās uzacs rajonā varēja rasties 2009.gada 24.jūnijā cieta-trula priekšmeta iedarbības rezultātā.

Apsūdzētais un aizstāvības liecinieki tiesas sēdē savās liecībās akcentēja apstākli, ka /pers. A/ /pers. B/ nesita, bet tikai atgrūda, un, ka /pers. B/ pati savainojusi aci pret /pers. A/ cepurei piespraustiem ozollapu zariem vai koku.

Tiesa šīm liecībām nepiešķir ticamību, jo tās ir pretrunā ar cietušās /pers. B/ konsekventajām liecībām, kā arī ar ekspertes Edītes Bogužas tiesas sēdē sniegto atzinumu, ka /pers. B/ konstatētos miesas bojājumus nevarēja iegūt, uzsitoties uz cepures naga vai zara (l.l.123), līdz ar to tiesa secina, ka minētie miesas bojājumi /pers. B/ ir saistīti ar /pers. A/ izdarīto sitienu pa /pers. B/ seju.

Attiecībā par apsūdzētajam /pers. A/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma subjektīvās puses esamību tiesa konstatē, ka apsūdzētā subjektīvā attieksme pret nodarījumu izpaudusies tieša nodoma veidā, jo viņš apzinājās savu darbību nepieļaujamību, paredzēja kaitējuma nodarīšanu ar Krimināllikumu aizsargātām interesēm, un vēlējās šo seku iestāšanos, par ko liecina viņa darbību mērķtiecīgais raksturs noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Tiesa, nosakot sodu, saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.pantu, ņem vērā soda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus, kā arī grozījumus Krimināllikumā, kuri stājās spēkā 2013.gada 1.aprīlī.

Pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personu raksturojošos datus noskaidrots, ka viņš agrāk nav sodīts, šķīries, apgādībā 2 bērni.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otrās daļas nosacījumiem (likuma redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim) nosacījumiem, Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums atzīstams par kriminālpārkāpumu.

Apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinoši apstākļi saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu un atbildību pastiprinoši apstākļi saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu netika konstatēti.

Izvērtējot apsūdzētā /pers. A/ personību, attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu, noziedzīgā nodarījuma smagumu un raksturu, radīto kaitējumu, tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā Krimināllikuma 35.pantā noteiktā soda mērķa – vainīgās personas sodīšana un jaunu noziedzīgu nodarījumu prevencija – sasniegšanu var panākt apsūdzētajam /pers. A/, nosakot sodu, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu, un proti, piespiedu darbu.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka par Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, taisnīgs un izdarītā noziedzīgā nodarījuma smagumam un raksturam atbilstošs sods apsūdzētajam /pers. A/ ir piespiedu darbs.

Nosakot /pers. A/ sodu – piespiedu darbu, tiesa piemēro Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumus sakarā ar to, ka nav ievērotas apsūdzētā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, un tas saistīts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas darba slodzi lietu iztiesāšanā, kā arī ar papildus tiesu medicīniskās ekspertīzes nozīmēšanu šajā lietā pēc cietušās lūguma. Šajā gadījumā kriminālprocess tika ierosināts 2010.gada 2.decembrī, bet lietas izskatīšana pabeigta tikai 2015.gada 16.decembrī.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā un otrajā daļā noteikts, ka, kaitējuma kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu, un kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Savukārt Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmajā daļā noteikts, ka cietušajam ir tiesības iesniegt pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju jebkurā kriminālprocesa stadijā līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai pirmās instances tiesā.

Pieteikumā jāpamato pieprasītais zaudējumu kompensācijas apmērs, bet kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām — tikai jānorāda.

Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmajā daļā noteikts, ka tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā: 1) radīto mantisko zaudējumu apmēru; 2) noziedzīga nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu; 3) nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu; 4) morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu; 5) psihiskas traumas.

Ņemot vērā augstākminēto un izvērtējot cietušās /pers. B/ pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju Ls 45.46, t.i., EUR 64.68 apmērā par mantisko kaitējumu, tiesa atzīst, ka pieteikums ir apmierināms pilnībā.

Cietusī /pers. B/ ir iesniegusi pierādījumus, kas apstiprina viņas izdevumus par ārstēšanos sakarā ar nodarītajiem miesas bojājumiem Ls 45.46 apmērā, t.i., EUR 64.68, kā arī izdevumus par advokāta sniegto juridisko palīdzību pirmās instances tiesā EUR 290 apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1635.pantu katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

Kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta atlīdzība, kura apsūdzētajam jāmaksā cietušajam, lai saņemtu gandarījumu.

Tiesa uzskata, ka cietušās pieteiktais morālā kaitējuma apmērs Ls 5000, t.i., 7114.36 EUR, ir neadekvāts morālā kaitējuma smagumam un sekām.

Nosakot morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, tiesa ņem vērā Eiropas Savienības 2004.gada 29.aprīļa direktīvu „Par kompensāciju noziegumos cietušajiem", kas prasa ievērot taisnīgas un samērīgas kompensācijas apmēra ievērošanu par nodarītiem kaitējumiem, tāpēc tiesa ņem vērā krimināltiesisko attiecību taisnīga un saprātīga noregulējuma principu, un nosakot atlīdzību par morālo kaitējumu, saskaņā ar taisnīguma principu, tiesa izvērtē ne tikai cietušās personas intereses, bet arī šo interešu samērīgumu, jo atlīdzība jeb kompensācija par nodarīto morālo kaitējumu nevar tikt uzskatīta par sodu vainīgajam, jo kompensācija nodrošina cietušajam apmierinājumu, kas mazina izraisītās sāpes un ciešanas.

Nosakot morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, tiesa ņem vērā arī tiesu praksē atzīto, ka par noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 130.pantā, piedzen morālā kaitējuma kompensācijas kas nepārsniedz Ls 500 (Dzalbe P. Morālā kaitējuma noteikšanas vadlīnijas kriminālprocesā. //Latvijas Republikas Augstākās tiesa biļetens Nr.2/2011, 8.-9.lpp.) un (Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta apkopojuma „Tiesu prakse krimināllietās pēc Krimināllikuma Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta apkopojuma „Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā. 2010/2011.).

Nosakot kompensācijas apmēru, tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus. Vainīgā persona izdarīja kriminālpārkāpumu pie apstākļiem, kad pati cietusī aktīvi iesaistījās konfliktā, proti, birdinot lapas uz /pers. A/ galvas, tādā veidā izprovocējot /pers. A/ rīcību.

Tiesa, izvērtējot noziedzīga nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, ņemot vērā cietušajai nodarītā morālā aizskāruma dziļumu, uzskata, ka cietušās /pers. B/ kaitējuma kompensācijas pieteikums ir apmierināms 500 EUR apmērā.

Tiesa atzīst, ka ar pārmērīgi lielas kompensācijas piespriešanu nav pieļaujama vienas personas mantas palielināšanās uz otras personas rēķina un morālā kaitējuma apmērs nevar kalpot kā sods apsūdzētajam par nodarīto.

Ņemot vērā augstākminēto, tiesa atzīst, ka no apsūdzētā /pers. A/ par labu cietušai /pers. B/ piedzenami zaudējumi EUR 64.68 un morālais kaitējums EUR 500, pavisam kopā EUR 564.68, bet pārējā daļā kaitējuma kompensācijas pieteikums ir noraidāms. Kā arī no apsūdzētā /pers. A/ par labu cietušai /pers. B/ piedzenami izdevumi par advokāta sniegto juridisko palīdzību EUR 290 apmērā.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 512., 523., 527. un 528.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā, un sodīt, piemērojot Krimināllikuma 49.?panta pirmās daļas 1.punktu, ar piespiedu darbu uz 40 (četrdesmit) stundām.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.pantu /pers. A/ ir pienākums 10 darba dienu laikā pēc tiesas sprieduma spēkā stāšanās reģistrēties Valsts probācijas dienesta struktūrvienībā pēc savas dzīvesvietas.

Cietušās/pers. B/ kaitējuma kompensāciju apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/ /pers. B/zaudējumus EUR 64,68, morālo kaitējumu EUR 500 apmērā un izdevumus par zvērināta advokāta sniegto juridisko palīdzību pirmās instances tiesā EUR 290, bet pavisam kopā EUR 854,68 (astoņi simti piecdesmit četri *euro* un 68 centi), pārējā daļā pieteikumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijai, iesniedzot apelācijas protestu vai sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilns sprieduma teksts sastādīts un ir pieejams 2016.gada 14.martā.

Tiesnese D. Bondare